

meštari

list OŠ Ivana Meštrovića - 3. broj - 15 kn

1.

meštri

Sudjelovali
smo na
natječaju
"Volim
hrvatski"
str. 34.

prvi broj - list Osnovne škole Ivana Međurovića - cijena: 15 kn

Tema broja

Hrvatski Nacionalni Obrazovni Standard

HNOS

Proveli smo anketu o HNOS-u među učenicima i profesorima naše škole.
Rezultati su i više nego zanimljivi...
str. 10.

Izabrali smo najucenike i najprofesore...
str. 40.

Himna škole...
str. 5.

Trećašći su se pričestili...
str. 42.

Dogadaji u školi...
str. 6.

2.

meštri

list Osnovne škole Ivana Međurovića - 2. broj - cijena: 15 kn

Izabrana je učenica generacije
str. 28.

Razgovarali smo sa bivšom prof. Kirn
str. 28.

SADRŽAJ

4	DOGAĐAJI U ŠKOLI
7	BISERI UČENIKA
8	ANKETE
11	RAZGOVOR S MATEOM PAVIĆ
12	NOTE, NOTICE
13	RAZGOVOR S UČITELJICOM ZDENKOM VUJIĆ
14	UPISI U SREDNU
17	LOGIN@EUROPE
18	TEMA BROJA: KNJIGE
21	IZLET U KRAPINU
22	MOJE PUTOVANJE: IVA U SAD-u
23	PRIPREME ZA NETJECANJE IZ PRVE POMOĆI
24	ZDENAC RIJEČI
26	POGODITE NA KOJEM SMO SATU
27	OSMOSMJERKA

Pozdrav svim Meštrima!

Evo nas već u trećem broju.
Tema ovog broja jesu knjige.
Za vas smo saznali što i koliko
čitaju naši nastavnici, koje su
im omiljene knjige.

Donosimo brojne novosti iz
školskog života: osnovano je
Vijeće učenika, obnovljena
je dvorana za TZK, uređen
je botanički kutak u središtu
škole...

Stalne rubrike Zdenac riječi,
Note, notice, Biseri... čekaju
svoje čitatelje.

Naši ovogodišnji prvašići reći
će vam tko su i što u stvari
rade Meštiri.

Donosimo vam i zanimljiv
putopis naše urednice Ive.
Zabavite se uz svoj list.

Uredništvo

Glavna urednica: Gordana Ljubas, prof.

Uredništvo: Ana Samac, Iva Lehki, Verona Mesarić, Ivan Čuić, Marin
Duić, Antonio Josić

Naklada: 200 primjeraka
list OŠ Ivana Meštrovića

M. Pušteka 1, Zagreb

<http://www.osivanamestrovica.hr>

DOGAĐAJI U ŠKOLI

Početkom ove školske godine osnovano je Vijeće učenika koje broji 16 članova. Iz svakog je razreda izabran po jedan predstavnik, a oni su na svom prvom sastanku izabrali Mislava Petraka, učenika VII.a razreda, za predstavnika naše škole. Vijeće će, nadamo se, u ime svih nas, ravnatelju iznijeti mnoštvo ideja koje bi mogle pomoći u rješavanju naših školskih problema. Sve svoje ideje i zamisli možete reći predstavniku svog razreda, a on će ih proslijediti do Vijeća i ravnatelja.

Borovi su našli svoj dom

Borovi su zimzeleno drveće. Imaju iglice i češere u kojima su sjemenke. Prije par dana ispred južne strane naše škole organizirana je sadnja borova. Nekoliko godina rasli su u teglama, a tada im je postalo tijesno i tražili su novi dom. Moj razred ih je dobio na poklon. Za sadnju trebalo je kopati duboke rupe, a to su učinili učenici osmog razreda. Savjetovala ih je njihova profesorica iz biologije. Kada su borovi posađeni, učiteljica nas je odvela pogledati ih i tada nas je i slikala. Kad su moji roditelji bili učenici ove škole, posadili su male šibe ispred škole. Sada su te šibe veliki lijepi jablanovi.

Nadam se i volio bih da tako narastu i naši borovi. Tamo gdje ima puno zelenila, uvijek je lijepo.

Dvadesetero iz Lukinog vrta

Luka je posijao borove sjemenke u svom vrtu. Sjalo je sunce, padala je kiša i iz sjemenki su izrasli borići. Bilo im je lijepo u Lukinom vrtu i mislili su da će zauvijek tamo ostati. Jednog dana čuli su razgovor Lukinog djeda i mame. Mama je rekla da su borovi preveliki i da rade hlad njezinom cvijeću. Djed se složio i odlučio ih rasaditi. Borićima su se tresle iglice od straha i cijelu noć nisu spavalni od tuge što će se rastati. Ali ujutro su odahnuli jer je Luka predložio da ih sve posade na školskoj livadi. Borići su veselo tresli grančicama dok ih je djed odvozio u školu. Usput su mu šapnuli neka kaže osmašima da ih posade što bliže jednog drugome.

Tako je i bilo. Dvadeset borića opet je zajedno, na livadi ispred učionice 2.b razreda. Tamo pričaju i smiju se, a kad zapuše vjetar, radosno mašu Luki i njegovim prijateljima.

Luka Srdarev, 2.b

Magdalena Abramović, 2.b

Obnovljena je školska dvorana

prije...

poslije...

U SREDIŠTU ŠKOLE UREĐEN JE MALI BOTANIČKO - ZOOLOŠKI KUTAK

**SPORTSKE AKTIVNOSTI VIKEND-
OM: POD VODSTVOM PROFESORICE
MARIJE PAMUKOVIĆ 160 UČENIKA
RASPOREĐENO JE U RAZLIČITE
AKTIVNOSTI, TJ SPORTOVE: KOŠARKU,
NOGOMET, BADMINTON I STOLNI TENIS**

**DONACIJOM GOSPODINA ZDRAVKA
RAJIČA (NAŠEG RODITELJA I ČLANA
ŠKOLSKOG ODBORA) OBNOVLJEN JE
LEKTIRNI FOND U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI.
ZAHVALUJUJEMO I OVIM PUTEM!**

**ZAHVALUJUJEMO I TVRTCI ZRINJEVAC
KOJA NAM JE DONIRALA NOVE KOŠEVE
I GOLOVE ZA IGRALIŠTE.**

**IMAMO NOVU WEB STRANICU ŠKOLE:
www.os-imestrovica-zg.skole.hr**

u školskom dvorištu...

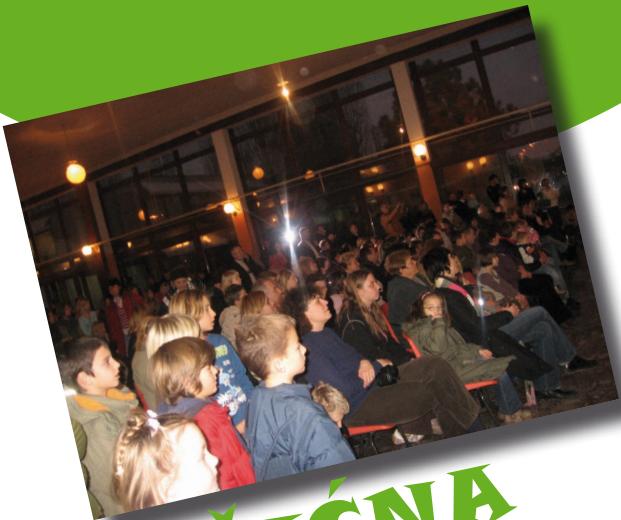

Pioniri, reper i teroristi iz sedmog a

MASKENBAL I KARAOKE

Najljepša djevojka večeri – Stela
prva nagrada stručnog žirija!

BOŽIĆNA PRIREDBA

DAN KRUA

BISERI UČENIKA

“Zašto me fatale za riječ?”
(Ira, V.b)

24:8=4 (Anita, V.b)

“Alen i Goran se tučeju!” (Ira,
V.b)

“Crnogorica radi u vrtu.”
(Šimun, V.b)

“Kr-oz” (rastavljanje riječi na
slogove) (Hakija, V.b)

“Profešjor!” (Hakija, V.b)

“Učiteljice!” (Danijel, V.b)
obraćajući se profesoru)

„Draži Bože!” (Ivan B., VII.b)

„Padežna pitanja su: tko, što,
koji, čiji, kakav, kolik!” (Filip
S., VII.b)

„Glavna misao pri povijetke
„Koza Zlatka“ je da se koza
ne smije prodati.“ (Šimun,
V.b) (Glavna misao je: Pri-
jateljstvo se najbolje pre-
poznaće u nevolji.)

I PROFESORA...

“Šimune, klipane jedan!”

„Pa vidiš da ne mogu
dihati!”

„Tramvajac!”

Ajmo se igrati DA NE pitalice. Npr.
kojim se jezikom govori u Hrvatskoj?
(Filip C. VII.a)

Institušn... (Filip C.VII.a, govoreći o pr-
voj hrvatskoj gramatici Institutionum
linguae Illyricae libri duo)

Oni su na bioložiji (Filip, VII.a)

Objektiv je služba riječi u rečenici
(Ana, VII.a)

Izzbbijjaallee ssu. I ovo dalje nemrem
pročitat (Filip G. VII.a)

Profesorica: Kada zarez dolazi u sas-
tavnim rečenicama? Hm, vrlo rijetko
(Marin, VII.a)

Antonio: Ta mrlja mi je od smokića.
Matija: A kaj ti je to, nemrem se sjetit.
(Matija, VII. a)

Mogu li baciti izmet od šiljenja?
(Branimir, VII.a)

Profesor: Kako se zove naša himna?
Filip: Lijepa MOJA domovina.

Profesore, Istanbul je jedan od većih
gradova Grčke. (Filip, VII.a)

Ajme, majko, kak' je pametan. Frajer
ima internet u glavi! (Filip, VII.a)

Tvrtko: Profesorice, smijem li oprati
ruke od krede?

Profesorica: Ne možeš.

Tvrtko: A zašto?

Profesorica: Da malo vidiš kako je meni.

Prvašići

Učenicima prvih razreda postavili smo dva pitanja:

1. TKO SU MEŠTRI?
2. ŠTO RADE MEŠTRI?

- oni popravljaju aute
- oni rade avione
- plešu disco
- nekakvi šefovi
- ljudi koji moraju čistit i sadit
- djeca koja se igraju
- nešto mjere metrom
- popravljaju zgrade i cijevi
- električari
- vodoinstalateri
- pomažu siromašnima
- vade zube

Pričali smo i s osmašima

Učenike osmih razreda pitali smo:

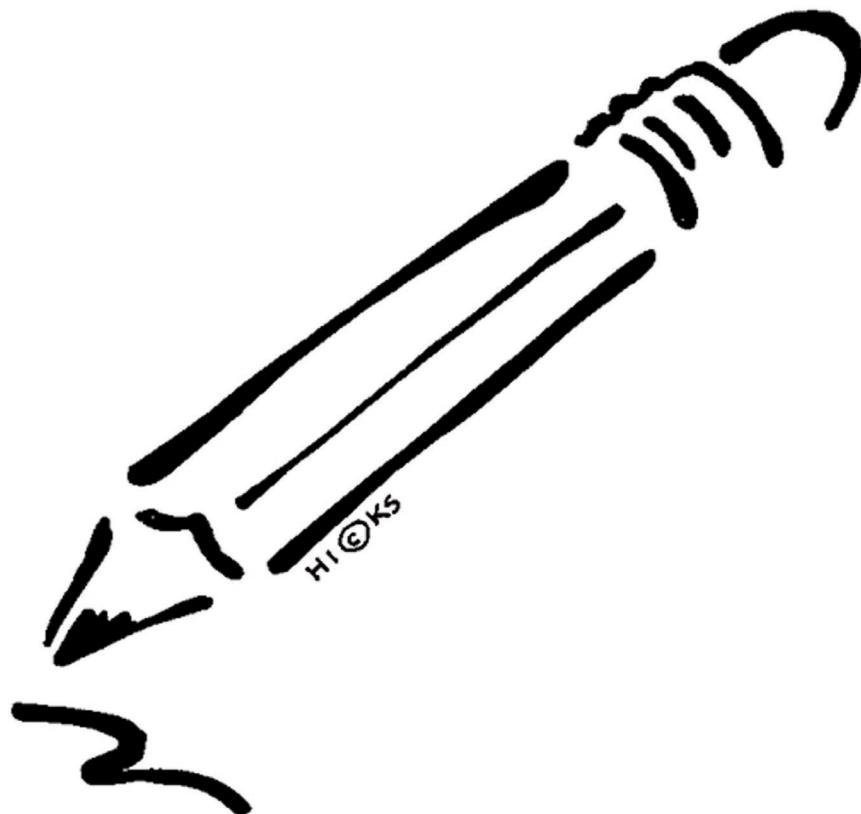
1. Koje osobine mora imati dobar profesor?
2. Koji vaš profesor ima najviše tih osobina?

Odgovori na prvo pitanje bili su slični, a izdvojili smo najčešće spominjane osobine:

- uvijek mora biti spreman objasniti
- ne smije biti strog
- mora biti pošten, voditi nas na izlete
- ne smije vikati na nas
- mora biti prijateljski raspoložen i šaliti se s nama
- mora biti pravedan, ne smije imati miljenike
- mora biti strpljiv s učenicima
- mora biti iskren
- mora imati razumijevanja za probleme razreda i pojedinih učenika

Po mišljenju učenika VIII.a razreda najviše osobina dobrog profesora ima Neven Rücker, a po mišljenju učenika VIII.b Zdenka Vujić.

Čestitamo izabranim učiteljima!

Izlet u Krapinu

5. i 7. razreda

u Hušnjakovu

Ispred crkve svete Katarine

Inkunabula

u muzeju Ljudeviteta Gaja

RAZGOVOR S MATEOM PAVIĆ

Matea je učenica VII.a razreda. Ove školske godine sa svojom obitelji vratila se iz Njemačke, iz grada Memmingena.

MEŠTRI: Koliko si dugo bila u Njemačkoj?

MATEA: Cijeli život, rodila sam se u Njemačkoj.

MEŠTRI: Tko je donio odluku dolasku u Zagreb?

MATEA: Moji roditelji su donijeli tu odluku.

MEŠTRI: Kako si se osjećala kada je donesena odluka o dolasku u Zagreb?

MATEA: Bila sam jako tužna jer sam znala da će izgubiti puno prijatelja.

MEŠTRI: Kako si se snašla u našoj školi? Kako te razred prihvatio?

MATEA: Dobro mi je u školi. Snašla sam se i nije mi teško ni traženje učionica. Mislim da me razred dobro prihvatio, našla sam dobre prijatelje.

MEŠTRI: Koje su najveće razlike između njemačke i hrvatske škole?

MATEA: Hrvatska je škola puno teža. Imamo više knjiga, u Njemačkoj smo imali samo sedam knjiga i nismo imali vježbenice.

MEŠTRI: Uči li se više u njemačkoj ili hrvatskoj školi?

MATEA: Ovisi o predmetu, ali mislim da se ipak malo više uči u njemačkoj školi.

MEŠTRI: Koji ti je predmet najteži i zašto?

MATEA: Najteži predmet mi je hrvatski zato što ga nikad nisam učila i gradivo je stvarno teško.

MEŠTRI: Koje su razlike među profesorima?

MATEA: U Njemačkoj su profesori jako strogi.

Kada bismo prepisivali, dobili bismo istog trena jedinicu. Mislim da su ovdje profesori puno blaži.

MEŠTRI: Razlikuju li se ispitivanja i način ocjenjivanja?

MATEA: Da, kada profesori pitaju, svi moraju šutjeti i puno su stroži.

MEŠTRI: Možeš li mi malo objasniti način ocjenjivanja u Njemačkoj?

MATEA: Mogu, šestica je najgora, petica je jedinica, četvorka dvojka, trojka je trojka, dvojka, četvorka, jedinica je petica.

MEŠTRI: Koje su razlike u opremljenosti škole?

MATEA: Njemačke su škole puno bolje opremljene, imaju nove klupe, ploče...

MEŠTRI: Izlazi li u twojoj bivšoj školi neki list?

MATEA: U mojoj bivšoj školi ne izlazi nikakav list.

MEŠTRI: Znaš li što je HNOS?

MATEA: Ne znam.

MEŠTRI: Po čemu se razlikuju tvoj život sada i prije?

MATEA: Ovdje imam puno manje prijatelja. Sistem učenja mi je lakši.

MEŠTRI: Bi li se htjela vratiti u Njemačku?

MATEA: Da, htjela bih se vratiti zato što mi je tamo život bolji, imam više prijatelja.

NAPOMENA: Ovaj intervju rađen je na početku školske godine. Matea je na polugodištu posebno pohvaljena od prof. Ljubas jer je tijekom prvog polugodišta uložila iznimian trud u svladavanju gradiva. Vjerujemo da joj hrvatski više nije toliko težak.

Nadamo se da je i mišljenje o povratku u Njemačku promijenila jer znamo da je i ovdje stekla puno prijatelja.

Note, notice

KONCERT

U našoj je školi, u organizaciji prof. Katarine Kalajžić-Golac, 23. studenoga 2007. gostovao Puhački kvintet. Poslije užine učenici četvrtih razreda te svi iz predmetne nastave uputili su se u malu dvoranu gdje je ubrzo započeo koncert. Glazbenici su svirali četiri instrumenta: rog, trubu, trombon i tubu. Upoznali su nas sa svakim instrumentom pojedinačno pa smo saznali mnoge zanimljivosti o samim instrumentima. Kada je počela filmska glazba i poznati Pink Panther, nitko nije mogao ostati prikovan za stolicu. Svi su se počeli gibati u ritmu glazbe, čak i profesori. Slijedili su neponovljivi Beatlesi. Profesori su se počeli smješkati i nisu krili oduševljenje, vratili su se u svoju mladost. Koncert se svima jako svidio. Što još reći osim: Hvala profesorici što nam ga je organizirala i uljepšala nam zadnji radni dan u tjednu!

Verona Mesarić, VII.a

RAZGOVOR S UČITELJICOM ZDENKOM VUJIĆ

MEŠTRI: Ova apozicija uz ime Zdenke Vujić među učenicima nije puno korištena. Svi smo je od prvog dana upoznавања zvali Frau.

MEŠTRI: Kako dugo radite u našoj školi?

FRAU: U ovoj školi radim 23 godine.

MEŠTRI: Gdje ste radili prije dolaska u našu školu?

FRAU: Prije dolaska u OŠ Ivana Meštrovića radila sam u pet škola gdje sam stekla raznoliko i dragocjeno iskustvo u radu s djecom.

MEŠTRI: Je li se u školi puno toga promijenilo od tog vremena?

FRAU: Da, puno toga se promijenilo; nekoliko reformi školstva, obrazovna razdoblja, opisno ocjenjivanje općeg uspjeha i vladanja.

MEŠTRI: Što mislite o odnosu učenika prema učitelju? Je li i taj odnos doživio promjene?

FRAU: Odnos učitelj – učenik je kompleksan. Učenici su premladi i pomalo površni da bi shvatili dobromanjernost učiteljevih savjeta pa i kazni. Osjećaj odgovornosti i korektno ponašanje prema učiteljima je nešto na čemu učenici trebaju ozbiljnije poraditi. Promjena je evidentna.

MEŠTRI: Hoće li vam rastanak sa školom i učionicom teško pasti?

FRAU: Ja, das wird vielleicht schwer fallen. Možda. Puno je godina provedeno u razredu, zbornici – školi, na školskim izletima...

MEŠTRI: Nakon niza godina provedenih u prosvjeti što možete reći o učiteljskom zanimanju?

FRAU: Činjenica da potječem iz prosvjetarske obitelji odredila je velikim dijelom moje buduće zanimanje za koje tvrdim da nije lako.

MEŠTRI: Koje odlike mora imati dobar učitelj?

FRAU: Izraz "dobar učitelj" je malo nespretan, budući da se sada javlja i "loš učitelj". O tome ne bih dala svoju prosudbu. Učenici to vrlo lako prepoznaju.

MEŠTRI: Na mnogim listama naj profesora u našoj školi Vaše ime često se nalazi na vrhu. U čemu je tajna?

FRAU: To morate pitati one koji su me izabrali?

MEŠTRI: Čime ćete ispunjavati umirovljeničke dane?

FRAU: Čeka me puno zanimljivih knjiga koje još nisam stigla pročitati, mnogi dragi prijatelji koje sam dosad zanemarivala, kazališne priredbe, neposjećene izložbe, kao i mnoga zanimljiva mjesta. Pitanje je, jedino, hoću li imati dovoljno vremena za sve svoje planove.

MEŠTRI: Vaša poruka čitateljima našeg lista, profesorima i budućim učenicima?

FRAU: Pronađite prave vrijednosti u životu.

MEŠTRI: Kroz sve ove godine mnogo je učenika prošlo kroz vašu učionicu. Neki su nam profesori otkrili da se vi sjećate većine njihovih imena. Možete li ispričati neku posebno smiješnu zgodu vezanu uz neke prošle generacije?

FRAU: Jedne je godine na praksi u našoj školi bila moja kćer. Te sam godine bila razrednica osmog razreda. Dečki iz mog razreda bili su spremni na svakojake šale i zafrkancije. Naviknuta na njihove duhovite "ispade", bila sam iskreno iznenadena kad su jednoga dana došli u školu odjeveni u odijela i s kravatom okom vrata. Povod – došli su zaprositi moju kćer!

MEŠTRI: Našoj dragoj Frau želimo sretne umirovljeničke dane ispunjene svime što je isplanirala!

UPISI U SREDNU

Dragi moji Meštari!

Baš sam se razveselila kad sam dobila poziv od svoje razrednice da napišem mali doprinos našem časopisu!

Neću vas gnjaviti tipičnim patetičnim „spikama“ kao: „Strašno mi nedostaje naša škola“ ili „Jako mi je teško u gimnaziji“, niti će vam savjetovati koja je škola najbolja za upis (Ljudi, dođite u Drugu gimnaziju!!) jer ni sama o tome prošle godine nisam voljela slušati.

Osmaši! Imam samo jedan savjet za vas. Ne slušajte nikog, ali nikog drugog osim samih sebe (i roditelje, naravno!) Drugi ljudi, razna mišljenja i preporuke ne smiju vam biti mjerilo. Svi će vjerojatno biti prepametni i govoriti vam iz najdubljeg iskustva jer oni najbolje znaju koja je srednja škola najbolja (kao da su ikad išli u dvije škole istovremeno pa znaju razliku). Zanemarite ih! Vama je jedino važno da budete zadovoljni u novoj školi, jeli tako? Zato lijepo sjednite s roditeljima i odlučite. Po osjećaju, po intuiciji, po želji. Drago mi je da smo to razjasnili.

Sada vas mogu ipak malo zagnjaviti patetičnim spikama. Je, je, istina je da me malo stegne u srcu svaki put kad prodem kraj stare školice. Znate, često poželim samo na jedan dan ući ponovno kroz vrata naše škole i provesti ga sa svojim starim razredom. Žao mi je što više nisam dio tog svijeta, jer još se sjećam nekih zgoda i zgodica koje smo svakodnevno proživiljivali. Makar svi govorimo: „Jedva čekam da odem u srednju, da postanem velika, pametna, zrela i odrasla spodoba“, uh, kako svi grijješimo. Da, da, sada sam jako zrela i mudra dok vam ovo govorim, jer sada to znam, a još prošle godine razmišljala sam isto kao što i vi vjerojatno sad razmišljate. Uh, kad dođete u moje godine sve će vam biti jasnije... Šalim se, naravno.

Srednja škola nije uopće loša. Meni je bilo jako teško jer nisam absolutno nikog poznavala. Prvog dana došla sam s огромним grčem u želucu među skroz nove ljudi. A tek profači!?! Oni vas toliko prestraše da poželite pobjeći i nikad ne završiti školu uopće. Stvarno je tako. Ali, brzo sve postane normalno jer oni 90 % svog zastrašivanja uopće ne ostvare. (Sad sam vas otkrila, profači!) Možda će vam biti malo nepristupačniji i hladniji jer smo svi mi u „Meštroviću“ navikli da profesori daju ruku u vatru za nas. Ali super je osjećaj odlaziti svaki dan u školu u grad, viđati hrpu novih faca, zaljubljivati se... (sad ne vidite crvenilo na mom licu...)

Samo vam još jednu stvar želim reći. Uživajte u školi, a kad jednog dana više ne budete dio nje, nemojte je zaboraviti, niti školu, niti svoje stare prijatelje iz razreda. Evo, priznat će vam, jednu stvar žalim, a to je što svoj 8.a zbog hrpe obveza i svakodnevnog ludila ne viđam češće. (Razrednice, obećali ste nešto poduzeti po tom pitanju, držim vas za riječ!)

Eto, to je sve od mene. Zasad. Doći će vam u posjet koji put i malo se praviti važna dok će opušteno šetkati po školi i obnavljati sjećanja.

Sve vas jako volim i puno pozdrava od bivše učenice Petre Linarić! (bivši VIII.a)

Znate što je najveća tragedija školskog doba? Činjenica da, dok ste u osnovnoj školi, žarko i neizdrživo želite u srednju... Znam, i ja sam u tom iščekivanju provela cijeli osmi razred. E, onda dođete u tu „prekrasnu“ srednju i nekako počnete žaliti za osnovnom, iako se to činilo nemogućim. Sjetit ćete se profesora koji su, u usporedbi sa sadašnjima, preblagi i predobri. Sjetit ćete se da vam je do škole trebalo pet ili deset minuta, a sad se ujutro pola sata gužvate s penzićima. Sjetit ćete se kako ste malo učili, a sad je to pusti san koji ne stignete ni sanjati jer – učite! Ma, dobro, ima srednja škola i svojih dobroj strana, ali ih se ja ne mogu sjetiti (he, he). Naravno, prednost je što ćete upoznati punu novih ljudi i stvoriti poprilično novih prijateljstava. Također, deset puta više ćete uživati u vikendu jer ćete preko tjedna ispustiti dušu.

Aha, sad bih trebala preporučiti svoju školu! Also, ich gehe... Oprostite, njemački me opsjeda, previše sati zauzima u mom rasporedu. Uglavnom, ja idem u IV. gimnaziju koja se nalazi u Novom Zagrebu. U njoj vas profači izmuče do krajnjih granica, ali bar ćete šprehati i spikati kao vodu piti jer moja je gimnazija jezična. Jedan od većih problema nam je matematika ali, bože moj, da smo stvoreni za matematiku, išli bismo u MIOC. Prvo što primijetite kad uđete u zgradu IV. gimnazije je njen veličina i uređenost. U prizemlju možete naći garderobu (bila sam oduševljena njom, konačno ne moram za sobom stalno vući jaknu), zatim kinodvoranu (vjerovali ili ne), dvoranu za TZK i, najbolje od svega, kantinu, u kojoj se stvarno možete najesti. Moj razred je tamo skoro svaki odmor i većini je zanimljiv sendvič od soje. Na prvom i drugom katu su učionice. U njima nam profesori ruše sve nade (šala). Dobro, to je više-manje to vezano za tehničke pojedinosti škole.

A što da vam kažem o IV. kao o obrazovnoj ustanovi? Neću lagati, stvarno jest teška, ali što se drugo očekuje od gimnazije? Ja osobno niti jedanput nisam požalila što sam se ovdje upisala. Koliko god teško bilo, na kraju ćemo svi izaći barem s mrvicama znanja.

A, ako ne, uvijek se možemo utješiti sendvičem od soje...

Ivana Tutuć-Grokša, (bivši VIII.a)

Moja škola nalazi se u Klaicjevoj ulici, što je koliko-toliko blizu našem kvartu. Prva tri kata ogromne zgrade pripadaju „Tesli“, a ostali X. gimnaziji. U školi su profesori vrlo strogi jer je to ipak srednja; još nije obvezna pa vas za svaku sitnicu mogu kazniti.

Kad sam u jutarnjem turnusu, često imam predsat koji počinje u 7.15 tako da moram rano ustajati. Sviđa mi se što imamo neke stručne predmete pod kojima obrađujemo materijale, dobivamo i nove predmete koji nas uvođe u tehnički dio, npr. osnove elektrotehnike. Kemija je zahtjevna jer su sve četiri godine „zgurane“ u jednu, a od težih predmeta izdvojiti ću matematiku i fiziku.

Dobre strane škole: Pod velikim odmorom možeš izaći van iz škole i kupiti si nešto za jelo ili piće, u školi je i dobro opskrbljena kantina. Ne moramo seliti iz razreda u razred kao u osnovnoj nego se nalazimo u svojoj matičnoj učionici. Veći nedostatak je što su u našoj školi cure rijetke, ali lijek za to je X. gimnazija.

I ovdje ima profesora koji se muče sve dok ti ne objasne, ali i onih koji dođu na sat, sve na brzinu ispričaju i odu. Onda bi mi to trebali sami shvatiti pa uzimamo in-

strukcije (koje se dosta plaćaju).

Uglavnom, ne mislite li stvarno učiti, lako ćete skupiti negativne ocjene i pasti.

Tibor Orbanić, bivši 8.a

login@europe

Ove su godine na natjecanju Login@Europe sudjelovala čak 52 tima, i to 34 iz srednjih škola i 18 iz osnovnih škola. A da su i učenici osnovnih škola ravnopravno sudjelovali u spomenutom natjecanju dokazuje i nagrada za kreativnost u pristupu koju je osvojio tim Osnovne škole Ivana Meštrovića Zagreb.

Nakon dodjele nagrada, koja se održala 4. svibnja 2007. u prostorijama CARNeta, imali smo priliku razgovarati s voditeljem tima Ivom Matasić, profesoricom informatike, koja je članovima tima pružala podršku i pomagala im tijekom izrade web stranice. Evo što nam je profesorica Matasić rekla o timu i sebi...

Što vas je motiviralo da se prijavite na natjecanje?

Glavni motiv bio nam je napraviti nešto posve drugačije od ostalih, web stranicu koja će biti osobita i koja će se razlikovati od ostalih. Zbog toga smo, u skladu s navedenim, tijekom izrade stranice osobiti naglasak stavili na kreativnost i tako se uključili u temu «Aktivna uloga mladih u izgradnji vlastite budućnosti i budućnosti Europske unije».

S kakvim znanjima su učenici krenuli u izradu stranice?

Učenici su zapravo počeli od početka. Potrebna znanja stekli su kroz samu izradu stranice, a to je zahtijevalo mnogo vremena i truda. Srećom, moje iskustvo koje sam stekla kao predavač weba u učilištu Infokatedra znatno mi je pomoglo pri prenošenju znanja učenicima.

Na koji ste način raspodijelili zadatke unutar tima?

U tim su bila uključena četiri člana: Stjepan Šikoronja, Tibor Orbanić, Valentino Beganović i Ivan Capan. Zadatke i uloge smo raspodijelili tako da je Ivan pregledavao sve tekstove, dok je Tibor u timu sudjelovao kao pisac i programer. Flash umjetnik Stjepan posložio je sve materijale, a Valentino je grafički obradio gotovo sve fotografije objavljene na stranici.

Kako su učenici uspjeli uskladiti svoje svakodnevne obveze s još jednim zahtjevnim zadatkom, kreiranjem stranice za natjecanje?

S obzirom da su svi članovi tima sportaši; Ivan je državni prvak u plivanju, Tibor se bavi tenisom i košarkom, Valentino igra košarku i odbojku, a Stjepan trenira tenis i nogomet - navikli su dobro organizirati vrijeme. Zbog toga nisu imali problema s usklajivanjem obaveza kao ni s izvršenjem zadataka koje smo si zadali.

I za kraj...

Kako biste se i sami uvjerili da se njihov trud itekako isplatio, preporučujemo vam da pogledate web-stranicu u koju je tim Osnovne škole Ivana Meštrovića uložio toliko truda i s kojom je osvojio ovu vrijednu nagradu. Čestitamo :-)

Tema broja

Lektira – ta grozna riječ većem broju učenika zazvoni u uhu dan-dva prije termina koji je dogovoren s učiteljicom (obično mjesec dana ranije!). Jedan dio „mudrijih“ požuri „skinuti“ s neta najosnovnije i nada se da neće baš on biti otkriven. Drugi mole starije ukućane da im pomognu odgovoriti na „užasno teška i nerazumljiva pitanja“. A tek BILJEŠKE TIJEKOM ČITANJA?! Što ona to uopće traži od nas? Pa onda sve POTKRIJEPI CITATOM!

Ipak, našu profesoricu vesele oni učenici koji lektiru čitaju sjedeći za stolom, a u ruci drže olovku te svoje mudre misli tijekom čitanja bilježe na papir.

Profesorica se nada da će se ovoj skupini prikloniti i pokoja izgubljena ovčica (s neta).

Čitanje lektire važno je jer tako bogatimo svoj rječnik, učimo se ljepše i jasnije izražavati pa nemamo problema pri izricanju svojih misli (znate onu rečenicu: Ma, znam to... samo ne znam kako bih rekao...). Čitanjem razvijamo maštu, upoznajemo nove svjetove, putujemo...

Znajte, knjiga (i lektirna!) je prijatelj koji vas nikada neće iznevjeriti!

Lektirni kviz

1. Najdraže igralište dječaka zove se :

- a)brund
- b)grund
- c)srund ?

2.Dječaci se najčešće igraju :

- a)rata
- b)skrivača
- c)kauboja i indijanaca ?

3."Crvene košulje" su :

- a)prijatelji od dječaka
- b)rodbina od dječaka
- c)neprijatelji dječaka ?

4. Sjedište „crvenih košulja“ je :

- a)zoološki vrt
- b)škola
- c)botanički vrt ?

5.Dječake je izdao:

- a)Gereb
- b)Boka
- c)Čonakoš ?

6.Dječake je pozvao profesor jer su osnovali :

- a)Hijensko udruženje
- b)Kitovo udruženje
- c)Pseće udružunje ?

7.Nemeček se prehladio jer je pao u :

- a) Blato
- b) Travu
- c) Jezero?

8.Boka zbog rata uzima čin:

- a) Generala
- b) Pukovnika
- c) Satnika ?

9. Na dan bitke bilo je:

- a) Sunčano
- b) Sniježilo je
- c) Kišilo je ?

10.Tko je pobegao od kuće i prisustvovao bitci?

- a) Boka
- b) Feri Ač
- c) Nemeček

11.Bolesnome Nemečeku Kitovo udruženje predaje

- a) Počasnu jabuku
- b) Počasnu medalju
- c) Počasnu diplomu ?

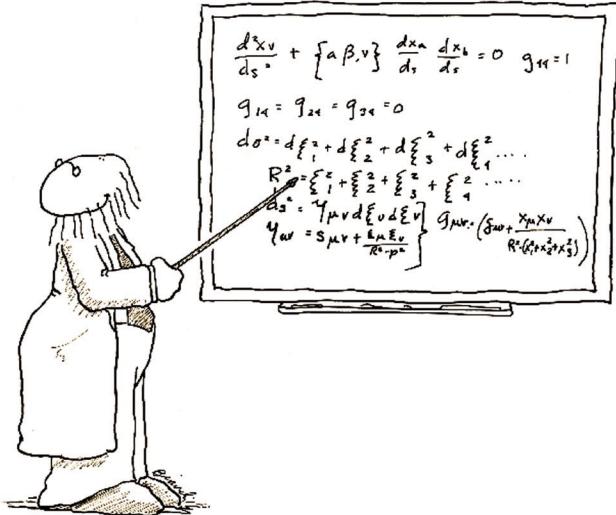
12. Na kraju knjige umire:

- a) Gereb
- b) Nemeček
- c) Boka?

Divlji konj

sestavila Ana Semerčević

1. Na početku romana Divljem konju je ubijen:
 - a) djed
 - b) otac
 - c) prijatelj
 2. Ždrijepci su prema ostalim konjima.
 - a) pravedni
 - b) nepravedni
 3. Divlji konj novce naziva:
 - a) šuškavi listovi
 - b) zeleni papiri
 - c) dragocjeni papirići
 4. Psić koji je posvuda pratio Divlje konja zove se:
 - a) Floki
 - b) Giro
 - c) Garov
 5. Divlji konj ima ždrijebe s:
 - a) Nerom
 - b) Zvijezdom
 - c) Sivkom
 6. Kako se zove ždrijebe Divlje konja?
 - a) Ceza
 - b) Caza
 - c) Ciza
 7. Tko je najhrabrija prijateljica Divlje konja?
 - a) Nera
 - b) njegova sestra
 - c) Sivka
 8. Kako se zove Šarčeve ždrijebe?
 - a) Vatromet
 - b) Vulkan
 - c) Vjetar
 9. Zaokruži DA ili NE
a) Jedan od četiri neprijatelja Divljem konju bio je i strah.	DA	NE
b) Divlji konj je na kraju našao Zvijezdu.	DA	NE
c) Divlji konj je mrzio staru kobilu Sivku.	DA	NE
d) Divlji konj je u podzemlju bio s Nerom.	DA	NE
e) Zvijezda je Šarca naučila troker kas galop.	DA	NE
f) Pripovjedač u romanu je sam Divlji konj.	DA	NE
g) Majka Divlje konja umrla je od tuge.	DA	NE

Naši profesori i knjige

Među našim profesorima proveli smo malu anketu o knjigama i čitanju. Postavili smo im dva pitanja:

1. Koja je vaša omiljena knjiga?
2. Koju ste knjigu zadnju pročitali?

Evo odgovora onih koji su se odazvali našoj molbi za sudjelovanje u anketi.

1. Koja je vaša omiljena knjiga?

Jasminka Kržić: „Grička vještica“ Marije Jurić Zagorke

Marija Neveščanin: „Operacija Šakal“ Fredericka Forsytha

Iva Matasić: „Zločin i kazna“ Fjodora Mihajlovića Dostojevskog

Zdenka Vujić: „Rujan“ Rosamunde Pilcher

Marija Šuveljak: „Sto godina samoće“ Gabriela Garcije Marqueza

Ljiljana Nimac: „Zločin i kazna“ Fjodora Mihajlovića Dostojevskog i „Grof Monte Kristo“ Aleksandra Dumasa

Neven Rücker: nema neku posebnu i omiljenu knjigu

Igor Naglić: „Dvonožac“ Karla Ewalda

Manda Kravarušić: „Psihoanaliza“ Sigmunda Freuda i „Duh i život“ Karla Junga

Davor Zuanović: „Mali princ“ Antoine de Saint-Exupery

Hrvoje Đurak: „Sto godina samoće“ Gabriela Garcije Marqueza, „Norveška šuma“ Harukija Murakamija, „Nepodnošljiva lakoća postojanja“ Milana Kundere

Snježana Zuanović: „Moć pozitivnog mišljenja“ Vincenta Pealea

Milivoj Magerl: „Quo vadis“ Henryka Sienkiewicza

Gordana Ljubas: „Ponos i predrasude“ Jane Austen, „Derviš i smrt“ Meše Selimovića, „Sto godina samoće“ Gabriela Garcije Marqueza

Danijela Pavković Šolman: „Mali princ“

2. Koju ste knjigu zadnju pročitali?

Jasminka Kržić: „Peta gora“ Paola Coelha

Marija Neveščanin: „Konrad ili dijete iz limenke“ Christiane Nöstlinger

Iva Matasić: Čitam stručnu literaturu vezanu za informatiku, a zadnja je „Macromedia Flash Action-Scripting“ Dereka Franklina i Joba Makara

Zdenka Vujić: „Beim Häuten der Zwiebel“ Günthera Grassa

Marija Šuveljak: „Zvali su je Crvena“ Orhana Pamuka

Ljiljana Nimac: „Kako izgubiti prijatelje i otuđiti se od ljudi“ Tobyja Younga

Neven Rücker: „Hrvatsko proljeće“ Mike Tripala

Igor Naglić: „Bermudski trokut“ Charlesa Berlitz-a

Davor Zuanović: „Indigo djeca“ Lee Caroll i Jan Tobera

Hrvoje Đurak: „Kuća duhova“ Isabel Allende

Snježana Zuanović: „Kućanica“

Milivoj Magerl: „Ljubav je zaista neslomljiva“ patera Luke Rađe

Gordana Ljubas: „Zec na mjesecu“ Hrvoja Šalkovića

Danijela Pavković Šolman: „Ime ruže“

Iva u SAD-u

Moje odredište ovih Uskršnjih praznika bila je ta famozna AMERIKA! I to gradovi NEW YORK i CHICAGO! Toliko sam svega vidjela da više ne znam gdje početi! Krenut ću od svjetski poznatog grada New Yorka zvanog još i BIG APPLE! Dan dolaska bio je pun uzbudjenja i očekivanja! Iako smo u avionu imali osam sati za odmor i pripreme, moj prijatelj, moja sestra i ja oka nismo sklopili. U avionu su nam puštali filmove i glazbu, pa nam je tih osam sati prilično brzo prošlo! Nažalost, baš tog dana u New Yorku padala je kiša, pa stoga nismo mogli iz aviona vidjeti taj divan grad! No samo slijetanje na američko kopno, za mene bilo je posebno! Nakon izlaska iz aviona i iz samog aerodroma, slijedio je put prema našem hotelu Radissonu. Bili smo užasno umorni jer je po našem vremenu tada bilo pola noći, a po američkom vremenu bilo je pola šest popodne. Zbog lakše prilagodbe na vrijeme, morali smo čekati još par sati kako bismo legli u normalno američko vrijeme! Do hotela morali smo proći kroz Times Square, 5. Aveniju i mnoge druge poznate ulice. Sljedećih par dana vidjeli smo Times Square, 5. Aveniju, Soho, Harlem, Brooklyn itd. Bili smo također i na BROADWAYU. Predstava Mamma Mia, koja je već na brodvejskom repertoaru devet godina, oduševila je i moju obitelj i mene. Žutim taksijem odvezli smo se do Wall Streeta, a nakon toga došli smo na to tužno mjesto gdje su Twinsi pali. Također smo posjetili i Museum Natural History. Muzej je ogroman i nismo uspjeli proučiti svaki kutak te zanimljivosti, ali smo zato vidjeli plavetnog kita u prirodnjoj veličini, razne i svakojake dinosaure te pračovjeke i njegove tadašnje protivnike. Bili smo i u muzeju voštanih figura Madame Tissaud. Vidjeli smo mnoge poznate osobe. Ne biste vjerovali, ali bila sam na 102. katu najviše zgrade u New Yorku, Empire State Buildingu. Imali smo divno vrijeme pa smo vidjeli cijeli New York. Zbog prevelike gužve nismo mogli vidjeti Statue of Liberty ili Kip Slobode. Moje iskustvo iz Amerike nastavilo se u Chicagu ili u Second Cityiju! Grad vjetra, administracije, jazza i bluesa također me oduševio. Na ulicama još uvijek se osjeća poneki dašak Al Caponea. Posjetili smo jednu veliku važnost za našu školu, kip Ivana Mestrovica. Ta dva famozna Indijanca predivna su i jednostavno sam tamo stajala zabezknuta. U Chicagu doslovno smo stajali ispred jedne od najviših zgrada u svijetu: Sears Towera. Još jedna važnost jest da Chicago leži na obali jezera Michigan koje je veličine našeg Jadranskog mora. Sveukupno ovo putovanje zasigurno će mi zauvijek ostati u pamćenju i kada bi me netko pitao bi li htjela to ponoviti, sigurno bih pristala, no znate kako se kaže: "Svugdje je lijepo, ALI DOMA JE UVIJEK NAJLJEPŠE!"

Pripreme za natjecanje iz prve pomoći

Zvrrr..., zazvonila je moja budilica. Bilo je 6.30. Malo mrzovoljna (ipak je bilo tek pola sedam!) ustala sam iz kreveta. Zbog uzbudjenja sam osjećala leptiriće u trbuhi. Putujem negdje sa svojim razredom (dobro, samo njih petero, ali...)! Ušla sam u kupaonicu, oprala zube, počešljala se, a torba je već bila spremna. Zazvonio mi je mobitel: „Ej, ajde siđi dole“, zadihanje je rekla moja prijateljica Petra. Čekala me ispred zgrade, izgrlile smo se, izljubile i krenule prema školi. Za par minuta vidjele smo Anu kako trči prema nama. Vukući moju torbu mama je došla do nas pa smo zajedno krenule prema Svetištu gdje je bilo mjesto polaska. Busevi su nas već čekali, a koliko je djece bilo! Napokon sam našla svoj razred. Vidjela sam i Paolu; to je cura koja je s nama išla u razred dok nije preselila u drugi kvart. Izljubila sam se s mamom i sjela u bus s Mateom. S nama su još išli Mislav, Tvrko, Matija, Ivan i još par „bekača“: Marin, Hilmo, Luka, Valentina, Kristina i Ivan Balen. I naravno, profesorica iz prirode i biologije, Ljuljana Nmac.

Matea i ja smo se raspričale pa nam je vrijeme puta brzo prošlo. Kad smo stigli ispred Doma Crvenog križa, bilo je negdje oko 10.30. Svi smo javljali svojima da smo sretno stigli. Vozač autobusa izvadio nam je torbe; činilo mi se da je moja najveća i najteža. Počela je raspodjela soba. Valentina, Kristina, Matea i ja dobjele smo sobu tek na trećem katu. Tada su počele naše muke. Gdje su bili dečki kavaliri?! Kad smo se dovukle do sobe i smjestile, došao je Matija i pitao želimo li se prošetati do mora. Spustili smo se i odlično proveli.

Poslije ručka počela su prva predavanja. Naša profesorica Vlatka Čivrag objasnjavała nam je što je to prva pomoć, pokazivala sve moguće zahvate, imobilizaciju... Bila je malo stroga, ali na svu sreću i simpatična. Prvo predavanje trajalo je jako dugo, od 16.00 do 19.00. U 19.30 sišli smo na večeru, na slasnu pizzu. Nakon večere krenuli smo u šetnju. Profesorica Nmac rekla je da mi polako krenemo, a ona će nas kasnije stići. Matija, Matea i ja smo se zapričali i krivo skrenuli tako da smo došli do neke šume. Nigdje nije bilo rasvjete, ljudi, nikog živog. Upalili smo mobitele da nam svijetle. Nazvali smo Ivana Kodvanja koji nam je rekao da smo totalno krivo krenuli, da moramo izaći iz šume. Baš nam je puno pomogao, to smo i mi znali! Već nas je hvatala nervozna, a bio je prisutan i strah. Hodali smo, hodali... Odjednom smo ugledali svjetla i poveselili se, ali ne zadugo. Nećete vjerovati: izašli smo ravno na groblje! Stvarno smo se uplašili i počeli trčati koliko su nas noge nosile. Dolazile su mi pred oči sve strašne scene iz horror filmova! Iznenada smo izašli na put s kojeg smo vjerojatno i skrenuli. Počeli smo se grliti, ljubiti, bili smo presretni, strah se polako gubio. Ugledali smo profesoricu i pola razreda, potrčali smo prema njima, a profesorica se čudila gdje smo mi nestali.

Ispričali smo im naše dogodovštine, poželjeli smo si laku noć i krenuli u svoje sobe. Noć je trajala još dugo jer smo pričale, smijale se, pričale...

Drugo jutro zazvonio je alarm na mobitelu, ustala sam, ali svi su još spavali pa sam se i ja vratila u krevet. Odjednom Kristinin vrisak: „Ljudi, zaspali smo, već je 8.20!!!“ Nastala je opća panika, doručak je za deset minuta. Razbježale smo se po kupaonici i uspjele u tih deset minuta obaviti sve ono za što nam kod kuće treba barem pola sata.

Nastava je taj dan počela u 9, a trajala do 12 sati. Bilo je naporno, naporno! Nakon ručka vratili smo se u svoje sobe i saznali da ćemo na popodnevnoj nastavi vidjeti kako je to na natjecanju i kako mi trebamo postupati. Vrijeme odmora brzo je prošlo. Popodnevna nastava bila je puno zanimljivija od teorije koju smo prije obrađivali. Prvo smo saznali kako se treba ponašati na natjecanju, nakon toga slijedilo je učenje imobilizacije, bočni položaj...

Poslije večere imali smo disco. Sve su cure htjele lijepo izgledati pa su se šminkerice dugo sređivale. U discu su neki plesali, neki pjevali, a neki najvjerojatnije i ogovarali. Po povratku u sobe mi cure brzo smo zaspale, a dečki su se glupirali još dugo u noć.

Sljedeće jutro, gle čuda, nismo zakasnile na doručak, bile smo među prvima.

Svima je bilo žao jer se trenutak povratka približio. Svi su se grlili, ljubili, razmjenjivali brojeve telefona. Oko 9 sati došao je bus. Na povratku je bilo puno mirnije i tiše.

Oko 11 sati stigli smo u Zagreb. Bila sam sretna kad sam ugledala svoju mamu. I dečki su grlili svoje roditelje, više nisu glumili frajere.

Krenuli smo kućama usput prepričavajući doživljaje.

Sve je završilo, ali sam sigurna da ćemo se još dugo sjećati priprema u Novom Vinodolskom.

Verona Mesarić

Zdenac riječi

Moja baka

Moja baka je divna osoba. Živi u malom dvosobnom stanu bližu nas. Zbilja je marljiva i vrijedna. Uvijek sebi nađe posla. Ili pere suđe, preslaguje ormare, usisava... Nije joj nikada dosadno. Moja baka ima obojanu smeđu kosu. Na licu joj bore koje pričaju mnoge priče iz njezina života; dobre i loše, tužne i vesele, ali pak šaljive. Svi ju mi volimo, a i ona nas. Ona ima slavonski naglasak jer je došla iz Garčina. Ipak, to nam ne smeta u sporazumijevanju. Kad god dođem k njoj, veselo me dočeka te obavezno poljubi u čelo. Tada joj moram ispričati što ima novo u školi i što sam radio ovih dana. Zatim mi obično ispriča jednu zgodu iz svog života. Uvijek se kod nje dobro zabavim i nasmijem. U njezinoj dnevnoj sobi nalazi se jedan kauč i trosjed. Kuhinja je plava i uvijek uređna. Kod nje se uvijek ugodno osjećam. U stanu je jedino kaos kad dođu klinci... ajoj... El Ninja!

Damjan Hudiček, VI.a

Nemam vremena

Vremena nema, puna sam problema.
Kasnim amo, kasnim tamo,
A vremena nema.

Hodam brzo svaki dan
Preko livade pa po putu
Samo da u školu dohitam.

Teška torba mi zadaje muke,
Vremena nema,
A posla su mi pune ruke.

Obveza sve više i više,
Vrijeme mi bježi,
Gadno mi se piše.

Hana Reberski, VI.b

Recept za pismo

Jedan papir i puno slova,
Malo ljubavi i sreće, a pismenosti
Do krova.

Malo truda i malo rada
Trebat će pismu.
A možeš ubaciti i pjesmu.

Lijepa omotnica i ime krasno,
Požuri do pošte
Da ne bude kasno.

Lijep dojam o tebi bit će još veći,
A onda možeš mirno u krevet leći.

Katarina Juričić, V.a

Boje

U crvenoj se boji
Ljubav skriva.
U plavoj boji
More pliva.
U crnoj se boji
Dijete boji.
Žuto sunce
Na nebu стоји.
Bijela maca mijavče
Sakrila se iza kuće.
U zelenoj se boji
Priroda budi.
Ljubičastu vole
Svi ljudi.
Smeđe stablo
Skriva ptice.
Narančasta boja
Je boja pizza!

Ivana Blažeka, V.b

Dolazak zime

Odjenula je Zima planinu
U haljinu divnu:
Od bijelih pahuljica
Isprepletenu,
Od kristalnih suza oblikovanu.

A iznad planine nebeski svod:
Sivi oblak putuje
Kao kakav brod.
Službenu Zimu najavljuje:
„Priroda se preokrenula,
U novo ruho odjenula!
Sada nastupa kraljica Zima,
Neka bude jasno svima!“

I smiješi se planina
Jer joj je novu ljepotu
Podarila Zima.

Laura Banović, V.b

Mačuhice

Prvog dana tek su nove,
Drugog dana voda ih ne zove,
Trećeg dana već unenu...
Zašto?
Vidjele su samo sjenu.

Laura Banović, V.b

Prozor

Prozor je jedna čudna slika,
Nešto poput madioničarskog trika.
Kada dođeš u goste i pogledaš kroz
njega,
Kao da si iza nekog stijega.
Kod drugog pak si u dolini,
Kod trećeg na moru il' strmini.
A kad se opet vratiš kući,
Taj dosadni pogled te svaki dan
muči.

Tia Borković, V.b

Kako sam proveo zimske praznike

Zimske praznike proveo sam u Zagrebu. Za vrijeme praznika išao sam u školu na engleski jezik. Bilo mi je super. Učili smo kroz igru. Najviše sam se igrao sa svojim prijateljem Bornom. Najljepše mi je bilo sanjkanje na velikom brdu. Blagdane Božić i Novu godinu proslavio sam sa svojom obitelji. Pokloni koje sam dobio jako su me razveselili. Nono se vratio s Brača i zbog toga sam bio jako sretan. Zimski praznici brzo su prošli, ali sam se dobro zabavio. Jedva sam čekao da vidim svoje školske prijatelje.

Filip Kirn, 11.a

Pogodite na kojem smo satu!

Je-li-to-ja-sno?
Evo zadatak za vas!

Opomena! Smanjena
ocjena! Sačekaj me
ispred vrata!

Igraš se mala,
igraš?! Popuštaš!

Pazite da se
ne povrijedite.
Praviš se frajer, ha?!

Tko priča, doći će
pričati sa mnom!

Zabušanti jedni!
Kakva je to dreka?

Osmosmjerka

P	I	S	O	A	R	K	A	M
L	R	O	V	T	Š	O	N	M
O	A	O	E	O	M	I	O	O
Š	R	V	F	Š	K	R	V	S
T	E	K	M	E	T	A	A	T
I	L	O	K	O	S	R	C	E
N	O	S	O	NJ	A	O	Š	T
A	K	K	I	N	D	E	R	U
R	I	A	Č	A	V	O	L	I

**ARKA, ILOVAČA, KOLERA, KOS, KRV, META, MIO, MNOŠTVO,
MOST, NOSONJA, NOVAC, OSIP, PLOŠTINA, PROFESORI,
SOKOL, SRCE, TOŠE, UREDNIK, VAL**

Ukoliko si pronašao/pronašla sve pojmove u našoj osmosmjerci, redom iščitana preostala slova tvorit će ime tvog omiljenog časopisa kojeg držiš u rukama!

sastavio Antonio Josić, VII.a

Naši prvašići

1.a

Vladimir Barorec
Ira Čingara
Hana Čunjak
Tomislav Doka
Jakov Dukić
Lara Galzina
Leonardo G. Kusnjak
Alan Javor
Karla Jedvaj
Capilla B. Kasić
Kristina Kelava
Alen Mikulanara
Ante Nakic
Ema Parlowić
Mislav Pegej
Mates Raič
Ivan Renić
Jane Rosandić
Luka Šabljko
Paula Smolja
Natalija Loholic
Armin Tuzinović
Lucija Vazdar
Bjanka Viljić

1.b

1. Sandra Arlavi
2. Lea Badorinac
3. Luka Bor
4. Dino Belušić
5. Nika Bilić
6. Tomislav Češković
7. Matea Klinčec
8. Mirjan Kolotraj
9. Petra Lazar
10. Lucija Majić
11. Andrej Pervan
12. Ivan Rajić
13. Gafur Rufati
14. Marko Tilić
15. Lea Vojtusek
16. Vid Emanuel Vukovac